

רפאל אריה, הבס המפורסם של "לז סקלה" מילאנו כבש את הלבבות גם עכשיו לרגל בקורו השני בישראל בקולו הנעים ובתרבותו המוסיקלית. הוא נמצא עתה בדרכו לניו-יורק כש בכיסו חוזה של המטרופוליטן אנפירה לשלוש שנים. בזכות משפחתו הישרת בת בארץ, זכינו לתענוג מוסיקלי בלתי רגיל.

סגן אלוף של אשתחרר מהשרות

עם היוצאים השבוע משער מחנה השחרורים הצבאי לעולם האזרחי נמנה גם סגן אלוף אליהו טל (טמקין). שחי יורגו של קצין זה מעלה זכרונות מהתקופה ה"קדומה" של הקמת צבאנו:

סגניות המתנדבים הראשונים מגיעות מח"ל וביניהם שתי הפיגורות הססגוריות של טדי הצרפתי ופסקי הניקרגואאי; הקריאה הדרמטית לדגל ביום הכרות המדינה, שאלפי קצינים וסמלים לשעבר נענים לה, ובין לילה נזעקים מכל קצוות הארץ תל-אביבי; סריקות משטרת החיול אחרי משתמטים, וכיוצא בזה, על כל אלה היתה חולשת קומתו הגבוהה של המייגור טמקין.

בתפקידו השני כעוזר למפקח הכללי על הצבא הוא תורם מנסיונו הן בצבא הבריטי והן בצ. ה. ל. לשם הגברת היעילות והמשמעת בצבא.

לקוראי "העולם הזה" זכורות רשימותיו של טמקין, כתב עתונוני בחיפה, המושך בעט עתונאי בימות שלום. בש"טח הקרוב לעתונאות — בשדה התעמולה וההסברה — קנה לו סופרנו לשעבר נסיון רב ואף חיבר בשעתו את הספר המקצועי הראשון על נושא זה בשפה העברית. אנו שומעים, כי הוא חוזר עתה למקצועו האזרחי וטורח על הקמת מכון לתעמולה ופרסומת בתל-אביב.

"העולם הזה", מס' 648

עולמות באלם

הייתי בנשף פורים של אגודת החר"שים אלמים היהודים בתל-אביב ור"איתי את אברהם קאופמן, חרש אלם, הוא היה בן 14 כשנשלח ע"י הגרמנים ברכבת המות מהונגריה למחנה השמדה במזרח, תאב חיים ומרי קפץ מן הרכבת, יחד עם עוד כמה צעירים, הגרמנים הרגישו בהם ופתחו באש, הר"כת נעצרה והחילים פתחו בחפוש, תוך כדי בריחה נפצע הנער בכדור ברגל, בעוד דמו שותת קרבו הגרמנים וכדי להמלט שוב קפץ לתוך בצה ושם אבדה הכרתו.

הוא נצל ע"י הפרטיונים וברוך המחתרת, אחרי יסורים קשים הגיע לקפריסין ומשם לישראל ועדיין הוא צולע. כאן הצטרף לאגודת החרשים האלמים ומצא את בת זוגו והם מאו-

נשף מסכות של החרשים האלמים

זמן רב במחנה השמדה קבלה מהלומה על ראשה מקת רובה ואבדה את הכרתה, כמה ימים שכבה נטולת הכרה לא ידוע לה, בהתעוררה מצאה את עצמה יחידה ומלבד גיורת הרוגים היא לא ראתה נפש חיה, קמה והלכה עד שרים. הוא סודר בעבודה ע"י האגודה בה הוא מוצא את פרנסתו. כמו כן ראייתי בנשף הזה את הזוג לובנברג, הוא, רזה וגבוה והיא נמוכה ושמנה, זוג מוזר, סבלו הרבה, בתם נהרגה ע"י הגרמנים, והיא שהיתה

שנצלה ע"י הפרטיונים, בינתיים נגמרה המלחמה, והיא הועברה יחד עם עוד כמה יהודים למחנה בגרמניה ומשם דרך מעצר בריטי בקפריסין, לישראל, בעלה, שהיה יושב ראש אגודת החר"שים אלמים ביוגוסלביה, קבל מכתב מטיטו, בו הוא מודה לו על כך שבי-התנהגותו הנבונה הציל נפשות רבות מבין החרשים אלמים, בשעה שעירו הופצה, אחזה פניקה את החרשים ורק הוא לא אבד את עשתונותו והדריך אותם כל זמן ההפצה והכבוש שלאחריו. גם הוא התגלגל במחנות רכז, סבל הרבה, היה בקפריסין ועבר לישראל וכאן הוא פגש את אשתו שחי שבה לאבודה, רק בתם האהובה והיחידה נרצחה לעיני האם ע"י הגרמנים, עכשו הם מצאו את המסגרת הראויה להם בתוך האגודה. האגודה המונה למעלה מ-120 חברים שכי-40 מהם הם עולים חדשים רווייה יסורים, מתאבקת קשה על קיומה, ללא עזרה צבורית מקיימים הם את האגודה בקושי.

תמהים אנחנו על העירייה שלמרות שהיא מצאה לנוחץ ולראוי להקדיש מקום למועדון האגודה, לא מצאה מקום יותר טוב מאולם ריק זה ללא שולחנות ואפילו ללא כסאות והחברים נאלצים לעמוד כל הזמן במקום המחניק בקיץ ודולף בחורף?

למרות כל הסבל, למרות כל היסורים נשף הפורים של האגודה היה עליו והיושב ראש, מר חיים אפטר נאם נאום אופטימי מלא תקווה לקראת העתיד.

הסרט "גיורי בלינדה" שהוצג שלוש שנה חודשים בתל-אביב וזכה להצלחה הגדולה ביותר של איוה סרט שהוא, גולל לפני 150,000 צופים טפח מחיי חרשים-אלמים. מן הראוי היה שהתענינות זו, תצא מנדר המופשט ותהפך לפעולה מעשית לטובת אלה החיים בעולם האלם.

הרחקת שערות לחלוטין בדיאטרמיה

באחריות בלי צלקות ובאופן סופי (שיטה חשמלית) 1400 שערות לשעה מהרגלים

"ירדניה"

תל-אביב, יוחנן הסנדלר 18 חיפה, רחוב מיכאל 31.

השתמשו בחדשי חורף להרחקת שערות.

תקליטים לפספון אנדהמסון תל-אביב רחוב בן-יהודה 9

דורנו דורש ריאודור

הסיגריה המובחרת-אחים בזרנו בעמ